

Förhørsdatum: 2020-03-11 kl.10.04

Hörd person: Klas Gedda

Förhørsledare: Peter Steude

Bitr förhørsledare: Sven-Åke Blombergsson

Förhørsplats: Polishuset, Kungsholmen

Kompletterande förhör avseende iakttagelser i samband med att Gedda tillsammans med kollegor sökte springa ikapp gärningsmannen den 28/2 1986.

Klas ombeds att fritt återge den minnesbild han idag har från aktuellt tillfälle och börjar då med att berätta att en kollega i deras piket, Claes Djurfeldt, skulle flytta sin bil. Djurfeldt bodde då på Regeringsgatan och åkte före de andra från Södermalm för att leta efter parkeringsplats. Minnesbilden är att de åkte upp Döbelnsgatan och tog vänster runt Johannes kyrkogård och stod med bussen i princip i höjd med kyrkan när Djurfeldt kom gåendes upp från David Bagares gata. Dörren på bussen var öppen och chefen Kjell Östling undrade om han skulle röka varpå de andra svarade nej och de slog igen dörren. Bussen kördes fram till David Bagares gata, höger upp mot Malmskillnadsgatan sedan vänster och när de hunnit passera Apelbergsgatan gick larmet om att det var ett taxibolag som sagt att någon var skjuten Sveavägen/Tunnelgatan.

De slog på blåljusen, åkte vidare under Beridarbangatan och när de kom till Sergelrondellen såg de blåljus som svängde ut höger på Sveavägen och körde bort mot platsen. När de kom fram till platsen satt de kvar i bussen medan Kjell Östling gick ur för att bilda sig en uppfattning. Vem han pratade med vet inte Klas men det troliga är att han pratade med yttre kommissarien.

Klas fortsätter och berättar att i detta läge var det en kvinna som började slå på deras piketbuss. När Klas var på väg att öppna dörren och försöka lugna henne kom Östling och sa åt dem att "han" har sprungit in Tunnelgatan.

Klas minnesbild är att innan han sprang in längs Tunnelgatan gick han fram och tittade på den liggande personen, som han då inte visste eller förstod att det var Olof Palme. Klas såg att det var någon, han tror det var en dam, som höll på att göra hjärtkompression och att det kom blod ur munnen. I och med att Klas i lumpen var utbildad sjukvårdare förstod han att det inte såg bra ut. Klas har ingen uppfattning om vilka som var runt offret men är av uppfattningen att det måste ha varit frun som klängde på polisbussen. Det är möjligt att kvinnan sa något när de öppnade bussen men inte något som Klas lagt på minnet.

När Klas skulle börja springa vände han sig om och har då minnesbilden av att han ser ambulansen komma och stanna. Klas sprang in i gränden och tog sedan trapporna upp

till Malmskillnadsgatan. Klas sprang i trappen tillsammans med Wikström, Djurfeldt åkte rulltrappan men hur Hermansson gjorde minns han inte. Klas var först upp för trapporna och hans minnesbild är att det då precis passerade en bil som han inte hann stoppa.

Klas visste att det på kyrkogården fanns luckor som man kunde krypa ner och gömma sig i vilket han påtalade för Wikström. De två sprang tillsammans till luckorna som dock inte fanns kvar. De fortsatte därför fram till kyrkan och kände på dörrarna innan de fortsatte ner på Johannesgatan. Klas var sedan först ner för trapporna till Birger Jarlsgatan.

De visste inte vad de egentligen sökte efter men när han kom ner för trapporna till Snickarbacken har han en minnesbild av att det åkte ut en trafikvaktsbil på Birger Jarlsgatan som han inte hann ifatt.

Klas drar sig nu till minnes att när de kom ner på Regeringsgatan, innan de tog trapporna ner mot Birger Jarlsgatan, kom det en man gående längs Regeringsgatan. Han fortsätter och berättar att de hade ett väldigt vagt signalement och på radion hörde han att Hermansson hade hittat ett vittne som han var på väg tillbaka med ner till brottsplatsen.

Klas kommer in på och nämner att det kom en polisbil, eventuellt med Dalsgaard, upp för David Bagares gata men han är inte säker på om han såg den eller om han har fått det till sig i efterhand.

Klas frågade Wikström om de skulle kolla personen som kom gående längs Regeringsgatan varpå Wikström svarade att det inte stämde. Mannen hade en lång rock och gick på vänster sida av Regeringsgatan i riktning mot Birger Jarlsgatan.

När Klas inte fick tag på trafikvaktsbilen började ett irrande då det var osäkert vad de skulle leta efter. Lite senare, Klas tror att det var på Regeringsgatan, kom det en trafikvaktsbil som han stannade och när han frågade om det var de som stått på tvärgatan innan Birger Jarlsgatan blev svaret ja. Klas har för sig att det var en kvinna som körde med en man sittandes till höger och när han frågade om de hade sett någon under tiden de skrivit böter på tvärgatan blir svaret nej. Efter detta uppger Klas att det var ett virrvarr där de gick runt i området och letade.

Klas berättar att de någon dag senare sammanträffade med Söderström på Södermalm eftersom han ville synka tiderna då han inte tyckte de stämde. Det var Östling som var ute och pratade med honom och när han återgav vad som sagts sa Klas att det inte kunde

stämman. Söderström ville säga att tiderna inte stämde men piketgruppen stod fast vid sina tider och tänkte inte ställa upp och synka tider som de inte var bekväma med.

På fråga angående signalementet uppger Klas att han tror de fick ett sådant innan de sprang in i gränden men han kan idag inte säga hur det löd. Han har för sig att det var så eftersom han reagerade på personen som kom gåendes på Regeringsgatan.

På fråga uppger Klas att han idag inte har någon minnesbild av att de mötte någon/några på vägen från mordplatsen tills de kom upp på Malmskillnadsgatan men skulle det varit så hade de stoppat den/dem.

Personen som kom gåendes på Regeringsgatan gick i nordlig riktning på gatans västra sida. Klas har idag för sig att mannen hade en lång mörk rock.

Klas försöker med hjälp av en karta dra sig till minnes hur han och Wikström rörde sig längs Tunnelgatan, Malmskillnadsgatan in vid kyrkan och vidare ner på Johannesgatan. När Klas fortsätter sin beskrivning blir han osäker på vilken väg de tog fram till trappen ner till Snickarbacken, antingen tog de David Bagares gata alternativt Drottninghusgränd. Han tycker själv idag att det skulle ha varit lite långsökt om de tog sig ner till David Bagares gata och sedan norrut längs Regeringsgatan. Klas är idag vidare osäker på exakt var någonstans de såg mannen komma gåendes.

Klas berättar att han har en svag minnesbild av att han längs vägen frågade ett par, en man och en kvinna, som de mötte om de i sin tur hade mött någon. Klas tror att svaret blev att de inte hade mött någon och att det var därför som han och Wikström valde att ta sig vidare ner mot Regeringsgatan och Snickarbacken.

På fråga om vad Klas idag kan minnas angående mannen han iakttog på Regeringsgatan blir svaret att det han kommer ihåg är en lång rock. Klas fortsätter och berättar om en händelse som skedde dagen efter mordet. De åkte då upp till ledningscentralen och träffade Holmér som talade om att de hade lite fel i det de hade gjort. Det rådde delade meningar om personen som påträffades på David Bagares gata, vem personen egentligen var och det var diskussioner om signalementet. Klas vet att han sa till Holmér att det var vittnet som Hermansson ledde ner till brottsplatsen men i övrigt hur diskussionen runt personen gick minns han inte. När de stod där ringde fru Palme in och sa sig kunna ställa upp på ett förhör men då var det bara Holmér som skulle få åka.

På fråga uppger Klas att anledningen till att de ”släppte” personen de såg på Regeringsgatan var att han konfererade med Wikström. Klas själv hörde inte allt som sades på radion när han sprang och när han frågade Wikström om mannen fick han ett svar som gjorde att de inte kontrollerade mannen, men vad det var vet han inte idag.

Klas var den som hade bäst kondition och tog tåten. Han var fullt fokuserad på att springa och få tag på folk för och se om de hade sett något. Klas hade pistolen framme och hade därför dålig koll på vad som sades på radion och tror därför att det nog var så att Wikström hade bäst koll på signalementet. Klas har något svagt minne av att det hade gått ut att det var en mörklädd man som sprungit in i gränden och så kom den här mannen gåendes.

Klas fortsätter och berättar att det tog väldigt lång tid innan han fick klart för sig vem det var som hade blivit skjuten. Wikström visste långt tidigare vem det var men det var först långt senare när de kom tillbaka upp längs Döbelnsgatan och gick in på ett hotell och frågade om de sett något som Klas fick höra vem det var.

På fråga om Klas idag har någon minnesbild av hur mannen reagerade när han såg dem blir svaret att han måste ha sett dem eftersom de stannade upp en kort stund. Om Klas minnesbild stämmer så hade de mött paret i övrigt var mannen den första de mötte och därför stannade de upp men något gjorde att de inte kontrollerade honom utan sprang vidare ner längs trapporna mot Snickarbacken. Minnesbilden är att mannen inte alls reagerade när han såg dem.

Klas har idag ingen minnesbild av att han och Wikström i efterhand har pratat om mannen de såg utan deras samtal har mer varit om val av mordplats samt att de strax innan hade stått uppe på åsen.

Klas kan inte dra sig till minnes att han i efterhand skulle ha sett någon som överrensstämt med personen de såg. Klas fortsätter och säger att hans minnesbild är att det var rent på gatan och att det var därför som han reagerade på mannen och funderade på om de skulle kontrollera honom. Det är många som i efterhand frågat varför de inte kollade mannen och Klas kan inte säga vad det var men något stämde inte med signalementet och gjorde att de bara fortsatte ner längs trapporna.

På fråga om Klas idag har någon minnesbild av om personen på Regeringsgatan bar på något blir svaret nej. Klas beskriver honom som en ensam man med lång mörk rock. Klas kan inte svära på om han hade hatt eller om han var barhuvad vilket han inte tror att han var. Klas är av uppfattningen att personen inte kan ha varit jättelångt från dem innan de sprang ner för trappen. Minnesbilden är i alla fall att han inte passerar dem under tiden de dividerar om han skall kontrolleras eller inte.

På fråga om Klas har någon minnesbild av att han tidigare har pratat om mannen blir svaret ja men han kan inte svara på om han gjort det i tidigare förhör men vet att han har nämnt mannen vid någon rekonstruktion. Klas är ganska övertygad om att han vid något

tillfälle har nämnt det för journalisten Lars Borgnäs som reagerade kraftigt på att de inte kontrollerade mannen.

Klas informeras om att det från den 28 februari 1988 finns en artikel skriven av Maja-Lena Rådelius där mannen omnämns och att det verkar vara första gången som mannen omnämns.

Klas uppger att han vet att han träffade Gustafsson, *Lennart Gustafsson*, på brottsplatsen för en rekonstruktion. Gustafsson talade inte om vad syftet var och som Klas idag minns det gick de igenom hela vägen och han tror han då nämnde mannen för honom. Alla andra förhör har hela tiden handlat om att ifrågasätta deras trovärdighet. Som exempel jobbade personen som tog emot samtalet i samma piket och Djurfeldt bodde på Regeringsgatan så allt har byggts på att hitta en misstanke mot poliserna i gruppen. Det har varit väldigt mycket fokus på tider och väldigt lite på iakttagelser förutom rekonstruktionen med Gustafsson. Klas fortsätter och berättar att Gustafsson avslutade förhöret med att säga att "Gedda pratar sanning". När Klas frågade vad han menade med det berättade Gustafsson att han glömt säga att de var misstänkta.

Angående Rådelius så tror Klas att hon jobbade på tidningen *Arbetet* och hon var på dem som en igel och det är möjligt att han i samband med det kan ha berättat om iakttagelsen för henne. Klas tror att det kan vara så att de enda som han har nämnt om iakttagelsen för är Rådelius, Borgnäs och Gustafsson då någon annan aldrig har varit intresserad.

Klas informeras om att det i samband med rekonstruktionen i augusti 1988 togs bilder på var någonstans han gjorde vilka iakttagelser. Klas informeras vidare om att han i tidningsintervjun och vid rekonstruktionen lämnade samstämmiga uppgifter om signalementet på mannen, klädsel och om han bar något med sig.

På fråga uppger Klas att det han sa 1988 stämmer bättre med minnesbilden av mannen än det han idag kan minnas.

Klas får uppgifterna från förhöret 1988 uppläst för sig varpå han säger att om han sagt så vid det tillfället står han fast vid det. Klas uppger avslutningsvis att mannen inte hade Christer Petterssons gångart utan det var mer en normal person. Vad det var som Klas reagerade på vet han dock inte idag, eventuellt kan det ha varit den långa rocken.

Förhöret avslutas klockan 11.00.

Klas kontaktas per telefon för att få förhöret uppläst för sig men tycker inte att det behövs utan känner sig nöjd ändå.